

**МІЖНАРОДНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
«ЄВРОПЕЙСЬКА МЕДИЧНА ШКОЛА»**

ЗАТВЕРДЖУЮ
Директор ІНІ «ЄМШ»
к. м. н. Лопати 14.06.2021р. Літвінова

« 26 » 2021р.

РОБОЧА ПРОГРАМА
Дисципліна: «ТРАВМАТОЛОГІЯ ТА ОРТОПЕДІЯ»

Підготовки: другого (магістерського) рівня
Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»
Спеціальність 222 «Медицина»

КИЇВ 2021

РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО:

Навчально-науковий інститут «Європейська медична школа», кафедра клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології.

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ:

Доктор мед. наук професор кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології -
Бабенков Г.Д.

Доктор мед. наук професор кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології - Дзигал
О.Ф

Схвалено на засіданні кафедри клінічних дисциплін з курсами внутрішніх хвороб, хірургії, педіатрії, акушерства та гінекології.

Протокол № 4
Від « 7 » липень 2021 року

Завідувач кафедри Бабенков Г.Д.

Затверджено на засіданні Вченої ради ННІ «Європейська медична школа»
Протокол № 1 від « 26 » серпень 2021 року.

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, рівень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни		
		денна форма навчання		
Кількість кредитів – 3.0	Галузь знань	Нормативна		
	<u>22 «Охорона здоров`я</u>			
	Спеціальність: 222 “Медицина”	Рік підготовки		
		5-й		
		Семестр		
Загальна кількість годин – 90		ІХ-й		X -й
		Лекції		
	Рівень вищої освіти: магістр	10 год.	-	
		Практичні, семінарські		
		30 год.	-	
		Лабораторні		
		год.	год.	
		Самостійна робота		
		50 год.	-	
		Індивідуальні завдання:		
		год		
		Вид контролю:		
Диференційований залік				

2. КОМПЕТЕНТНОСТІ

Дисципліна забезпечує набуття студентами *компетентностей та програмних результатів навчання:*

Матриця компетентностей

Загальні компетентності(ЗК)	
ЗК-1	Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
ЗК-2	Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.
ЗК-3	Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
ЗК-4	Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності
ЗК-5	Здатність до адаптації та дії в новій ситуації
ЗК-6	Здатність ухвалювати обґрунтовані рішення.
ЗК-7	Здатність працювати в команді.
ЗК-8	Навички міжособистісної взаємодії.
ЗК-11	Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.
ЗК-12	Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.
ЗК-13	Здатність діяти соціально, відповідально та свідомо.
ЗК-15	Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).
Фахові компетентності(ФК)	
ФК-1	Навички опитування та клінічного обстеження пацієнта.
ФК-2	Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.
ФК-3	Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.
ФК-4	Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань
ФК-6	Здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань
ФК-7	Здатність до діагностування невідкладних станів
ФК-8	Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги.
ФК-9	Навички надання екстреної медичної допомоги
ФК-11	Навички виконання медичних маніпуляцій.
ФК-15	Здатність до визначення тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду.
ФК-16	Здатність до проведення експертизи працездатності.
ФК-17	Здатність до ведення медичної документації.
Програмні результати навчання(ПРН)	
ПРН-1	Збирати дані про скарги пацієнта, анамнез хвороби, анамнез життя.
ПРН-2	Оцінювати інформацію щодо діагнозу, застосовуючи стандартну процедуру на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень (за списком 4).
ПРН-3	Виділяти провідний клінічний симптом або синдром (за списком 1). Встановлювати найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання (за списком 2). Призначати лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого (за списком 4). Здійснювати диференціальну діагностику захворювань (за списком 2). Встановлювати попередній клінічний діагноз (за списком 2).
ПРН-4	Визначати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювання (за списком 2).
ПРН-5	Визначати необхідне лікувальне харчування при лікуванні захворювання (за списком 2).
ПРН-6	Визначати принципи та характер лікування (консервативне, оперативне) захворювання (за списком 2).
ПРН-7	Встановлювати діагноз (за списком 3).

ПРН-8	Визначати тактику надання екстреної медичної допомоги на підставі діагнозу невідкладного стану (за списком 3).
ПРН-9	Надавати екстрену медичну допомогу на підставі діагнозу невідкладного стану (за списком 3).
ПРН-10	Організувати проведення лікувально-евакуаційних заходів серед населення та військовослужбовців з урахуванням існуючої системи лікувально-евакуаційного забезпечення.
ПРН-14	Визначати джерело та/або місце знаходження потрібної інформації залежно від її типу; отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела; обробляти та проаналізувати отриману інформацію.
ПРН-15	Визначати наявність та ступінь обмежень життєдіяльності, виду, ступеню та тривалості непрацездатності з оформленням відповідних документів.
ПРН-16	Готувати річний звіт про особисту виробничу діяльність; вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення державною мовою.
ПРН-24	Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.
ПРН-25	Організувати необхідний рівень індивідуальної безпеки (власної та осіб, про яких піклується) у разі виникнення типових небезпечних ситуацій в індивідуальному полі діяльності.
ПРН-26	Виконувати медичні маніпуляції (за списком 5).

3. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА ТА СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Програма з дисципліни «Травматологія та ортопедія» для студентів вищих медичних навчальних закладів освіти України III-IV рівнів акредитації складена для спеціальності 222 «Медицина», галузі знань 22 «Охорона здоров'я», для освітньо-кваліфікаційного рівня «Магістр» із кваліфікацією «Магістр медицини».

Структура навчальної дисципліни

Назви тем	Кількість годин					
	денна форма					
	усього	у тому числі				
		л	п	лаб.	інд.	с. р
1	2	3	4	5	6	7
Травматологія та ортопедія						
Розділ 1. Загальні питання травматології та ортопедії.						
Тема 1. Введення у спеціальність. Особливості обстеження травматологічних та ортопедичних хворих. Сучасні принципи лікування переломів. Ушкодження плечового поясу.	14	2	4			8
Тема 2. Травматичні вивихи. Ушкодження зв'язок, сухожилків та м'язів. Ушкодження верхньої кінцівки. Ушкодження хребта.	13	2	4			7
Тема 3. Ампутація кінцівок. Реабілітація та протезування інвалідів з дефектами кінцівок. Лікування травматологічних та ортопедичних хворих в амбулаторних умовах.	11		4			7
Разом за розділом 1	38	4	12			22
Розділ 2. Ушкодження таза, кісток та суглобів поясів верхньої та нижньої кінцівок.						
Тема 4. Ушкодження таза. Ушкодження кісток та суглобів нижньої кінцівки. Накладання скелетного витягу та АЗФ.	12		4			8
Тема 5. Травматична хвороба. Політравма. Синдром тривалого роздавлення. Травматичний шок. Вогнепальні поранення кісток і суглобів.	12	2	4			6
Разом за розділом 2	24	2	8			14
Розділ 3. Дегенеративно-дистрофічні, запальні та пухлинні захворювання суглобів і хребта.						
Тема 6. Дегенеративно – дистрофічні захворювання хребта та суглобів.	13	2	4			7
Тема 7. Природжені та диспластичні захворювання кісток та суглобів. Сколіоз. Запальні, пухлинні та пухлиноподібні захворювання системи опори та руху. Диференційний залік.	15	2	6			7
Разом за розділом 3	28	4	10			14
Усього годин	90	10	30			50

4. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Мета: вивчення травматології та ортопедії – *кінцеві цілі* встановлюються на основі ОПП підготовки лікаря за фахом відповідно змістового розділу (природниче-наукова підготовка) і є основою для побудови змісту навчальної дисципліни. Опис цілей сформульований через вміння у вигляді цільових завдань (дій). На підставі кінцевих цілей до кожного розділу сформульовані конкретні цілі у вигляді певних умінь (дій), цільових завдань, що забезпечують досягнення кінцевої мети вивчення дисципліни.

Завдання: навчити студентів визначати тактику ведення пацієнтів з травмами та найбільш поширеними ортопедичними захворюваннями опорно-рухового апарату. Демонструвати володіння методами профілактики травматизму

та ортопедичних захворювань. Пояснювати принципи відновного лікування та реабілітації хворих з ураженнями опорно рухового апарату. Проводити диференційну діагностику травматичних ушкоджень опорно-рухового апарату, встановлювати попередній діагноз при травмах та найбільш поширених ортопедичних захворюваннях.

5. ЗМІСТ ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ТРАВМАТОЛОГІЯ ТА ОРТОПЕДІЯ»

Програма дисципліни складається з 30 годин практичних занять, 10 годин лекцій та 50 годин самостійної роботи, всього на дисципліну виділено 90 годин.

Видами навчальних занять згідно з навчальним планом є:

- А)** лекції;
- Б)** практичні заняття (семінарські заняття);
- В)** самостійна робота студентів;

Лекції охоплюють основний теоретичний матеріал окремої або кількох тем навчальної дисципліни, розкривають основні проблемні питання.

Практичні заняття передбачають детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни з викладачем і формування вміння та навичок їх практичного застосування шляхом індивідуального виконання студентом сформульованих завдань та вирішення ситуаційних задач.

Самостійна робота студентів передбачає оволодіння студентом навчальним матеріалом, а саме самостійне опрацювання окремих тем навчальної дисципліни у час, вільний від обов'язкових навчальних занять, а також передбачає підготовку до усіх видів контролю. Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочим навчальним планом для засвоєння студентом у процесі самостійної роботи, вноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних занять.

Розділ 1.

Загальні питання травматології та ортопедії

КОНКРЕТНІ ЦІЛІ:

- трактувати** поняття «травматологія та ортопедія» та знати особливості діагностики ушкоджень або захворювань системи опори та руху;
- засвоїти** принципи класифікації типових ушкоджень та ортопедичних захворювань;
- вміти** надавати невідкладну медичну допомогу потерпілим з переломами на догоспітальному етапі;
- пояснити** патогенетичні особливості перебігу травматичної хвороби при політравмах;
- складати** схеми лікування та реабілітації постраждалих з переломами та їх ускладненнями;
- засвоїти** принципи профілактики травматизму та ортопедичних захворювань.

Тема 1. Введення у спеціальність. Особливості обстеження травматологічних та ортопедичних хворих. Сучасні принципи лікування переломів. Ушкодження плечового поясу.

Визначення травматології та ортопедії як дисципліни. Історія розвитку та сучасні досягнення вітчизняної травматології та ортопедії.

Особливості збору анамнезу у хворих з патологією системи опори та руху. Способи визначення вісі кінцівок, хребта. Основні види деформації кінцівок та хребта. Вимірювання довжини об'єму кінцівок. Види скорочення кінцівок та методи їх визначення. Методи визначення об'єму руху в суглобах. Види контрактур.

Визначення поняття «перелом». Класифікація переломів, клініка, діагностика, лікування. Ускладнення, які виникають при лікуванні переломів: уповільнене зрощення, хибні суглоби, неправильне зрощення. Причини цих ускладнень, їх профілактика та лікування.

Класифікація відкритих переломів та їх анатомо-морфологічні особливості. Зміст медичної допомоги потерпілим з відкритими переломами на догоспітальному етапі та головні принципи надання допомоги на госпітальному етапі.

Тема 2. Травматичні вивихи. Ушкодження зв'язок, сухожилків та м'язів. Ушкодження верхньої кінцівки. Ушкодження хребта.

Абсолютні та відносні клінічні ознаки, вивихів, поранень та пошкоджень сухожилків та м'язів. Визначення понять “вивих”, “підвивих”. Патоморфологія вивиху. Загальна класифікація вивихів. Механогенез (плеча, передпліччя, стегна), їх класифікація та клініка. Надання медичної допомоги на догоспітальному етапі. Лікування вивихів в умовах спеціалізованого стаціонару. Ускладнення вивихів, їх профілактика та лікування.

Ушкодження лопатки. Класифікація, діагностика, лікування. Вивихи та переломи ключиці. Діагностика, консервативне та оперативне лікування.

Механогенез переломів проксимального відділу плечової кістки. Класифікація, діагностика, лікування. Переломи дистального кінця плечової кістки. Механогенез травми, класифікація, діагностика, лікування. Переломи ліктьового відростка. Механогенез травми, клініка, діагностика, лікування. Переломи головки променевої кістки. Класифікація, механізм травми. Клініка, діагностика, лікування.

Переломи діафізів кісток передпліччя. Класифікація, механізм ушкодження. Особливості зміщення відломків. Клініка, діагностика. Показання до консервативного та оперативного методів лікування.

Переломи дистального кінця променевої кістки та їх типи. Механогенез ушкодження. Клініка, діагностика, лікування.

Переломи кісток кисті. Переломи кісток зап'ястка та п'ясткових кісток кисті. Типові механізми травми. Клініка, діагностика, лікування. Ушкодження сухожилків пальців. Клініка, діагностика, лікування.

Класифікація ушкоджень хребта, їх механогенез, патоморфологія. Поняття «стабільні» та «нестабільні» ушкодження хребта. Клінічні прояви ускладнених та неускладнених ушкоджень залежно від їх локалізації. Надання медичної допомоги на догоспітальному етапі при різноманітних ушкодженнях хребта. Лікування ушкоджень хребта на госпітальному етапі. Консервативні та оперативні методики лікування ускладнених та неускладнених ушкоджень хребта, їх показання та техніка виконання. Соціальна та професійна реабілітація хворих з ушкодженнями хребта.

Тема 3. Ампутація кінцівок. Реабілітація та протезування інвалідів з дефектами кінцівок. Лікування травматологічних та ортопедичних хворих в амбулаторних умовах.

Показання до ампутації кінцівок. Методи та способи ампутації кінцівок.

Мета та завдання протезування. Показання та протипоказання до протезування. Види протезів кінцівок - косметичні, активно-косметичні. Ортопедичні пристрої, їх призначення, устрій. Показання до використання ортопедичних пристроїв. Ортопедичне взуття. Показання до призначення ортопедичного взуття.

Принципи організації амбулаторної допомоги хворим з травмами та ортопедичними захворюваннями. Організація роботи травматологічного пункту. Структурно-функціональні підрозділи травматологічного пункту та консультативно-діагностичного центру.

Розділ 2.

Ушкодження таза, кісток та суглобів поясів верхньої та нижньої кінцівок.

КОНКРЕТНІ ЦІЛІ:

- пояснити** сучасні уявлення про механізми ушкоджень таза, кісток та суглобів нижньої кінцівки;
- пояснити** патогенетичні особливості перебігу травматичної хвороби при політравмах. Визначити поняття травматичного шоку, вміти надавати комплексне лікування травматичного шоку.
- засвоїти** принципи класифікації ушкоджень таза, кісток та суглобів нижньої кінцівки;
- засвоїти** принципи діагностики ушкоджень таза, кісток та суглобів нижньої кінцівки;
- складати** схеми консервативного та оперативного лікування ушкоджень таза, кісток та суглобів нижньої кінцівки;
- **вміти** діагностувати синдром тривалого роздавлювання. Знати етіологію і, патогенез.
- **вміти** надавати невідкладну медичну допомогу потерпілим з вогнепальними пораненнями кісток та суглобів.

Тема 4. Ушкодження таза. Ушкодження кісток та суглобів нижньої кінцівки. Накладання скелетного витягу та АЗФ.

Класифікація ушкоджень таза та механогенез різноманітних варіантів їх утворення. Клінічна картина при різноманітних ушкодженнях таза. Клінічні особливості ускладнених ушкоджень таза та їх діагностика. Принципи надання медичної допомоги хворим на догоспітальному етапі. Консервативні та оперативні методи лікування хворих з різноманітними типами ушкоджень таза.

Класифікація переломів проксимального відділу стегна. Механізм ушкодження. Клініка, діагностика. Надання медичної допомоги на догоспітальному етапі. Особливості репаративної регенерації переломів проксимального відділу стегна. Методи лікування, їх показання та особливості в залежності від локалізації переломів та їх видів.

Переломи діафіза стегнової кістки. Механізм травми, клініка, діагностика. Особливості зміщення відломків залежно від локалізації перелому. Показання до консервативного та оперативного лікування. Переломи виростків стегнової кістки. Класифікація, механізм травми. Клініка, діагностика. Головні принципи лікування. Показання до оперативних та консервативних методів лікування.

Переломи надколінника. Клініка, діагностика. Методи лікування в залежності від типу перелому. Ушкодження зв'язок колінного суглоба. Механізм травми, клініка, діагностика. Методи консервативного та оперативного їх лікування їх. Ушкодження менісків. Механізм травми, клініка, діагностика,

лікування.

Ушкодження м'яких тканин гомілки (м'язів, п'яткового сухожилка, малого гомілкового та великого гомілкового нервів, судин). Клініка, діагностика та їх лікування.

Переломи кісток гомілки. Класифікація. Механізм ушкодження, клініка, діагностика. Консервативні та оперативні методи лікування переломів кісток гомілки, показання до них.

Переломи кісточок гомілки. Класифікація, механізм травми, діагностика. Консервативне та оперативне лікування. Техніка закритої репозиції при типових переломах кісточок. Переломи надп'яткової та п'яткової кісток. Механізм їх ушкодження. Клініка, діагностика, лікування.

Переломи плеснових кісток та фаланг пальців. Клініка, діагностика, лікування. Особливості лікування переломів кісток стопи.

Алгоритм накладання скелетного витягу та АЗФ.

Тема 5. Травматична хвороба. Політравма. Синдром тривалого роздавлення. Травматичний шок. Вогнепальні поранення кісток і суглобів.

Синдром тривалого роздавлювання, етіологія, патогенез. Класифікація. Фази розвитку. Клініка. Залежність клінічних проявів від маси пошкодження тканини, сили і тривалості дії на них фактору роздавлювання. Сучасні методи лікування в умовах військових дій і стихійного лиха. Особливості лікування відкритих і закритих великих пошкоджень м'яких тканин з переломом і без перелому кісток.

Патогенез травматичної хвороби, періоди її перебігу. Використання сучасних шкал бальної оцінки важкості стану травмованого. Діагностика, прогнозування та лікування травматичної хвороби.

Визначення поняття травматичного шоку. Частота і важкість шоку на війні і у мирний час. Сучасні уявлення про етіологію і патогенез травматичного шоку. Клінічні прояви шоку при різних локалізаціях поранень. Комплексне лікування шоку. Сучасні методи корекції порушень гемодинаміки, дихання, обміну та нейроендокринних розладів. Зміст протишокових заходів в умовах військових дій і екстремальних ситуацій. Рання профілактика шоку.

Класифікація та побудовані на її підґрунті алгоритми діагностики та лікування політравми. Невідкладна допомога постраждалим з політравмою. Транспортна іммобілізація. Особливості лікування множинних, поєднаних та комбінованих ушкоджень системи опори та руху.

Частота і класифікація вогнепальних переломів кісток. Клініка і діагностика. Обсяг першої медичної, долікарської (фельдшерської), першої лікарської і кваліфікованої хірургічної допомоги.

Закриті і відкриті невогнепальні переломи кісток. Клініка і діагностика закритих і відкритих переломів. Обсяг першої медичної, долікарської (фельдшерської), першої лікарської і кваліфікованої хірургічної допомоги.

Вогнепальні поранення суглобів і кінцівок, їх класифікація. Загальні і місцеві клінічні прояви пошкоджень суглобів. Ускладнення при пораненні суглобів. Обсяг першої медичної, долікарської (фельдшерської), першої лікарської і кваліфікованої хірургічної допомоги. Вогнепальні поранення касті, ступні та їх лікування.

Розділ 3.

Дегенеративно-дистрофічні, запальні та пухлинні захворювання суглобів і хребта.

КОНКРЕТНІ ЦІЛІ:

- **проводити** обстеження ортопедичних хворих, формулювати попередній та проводити диференційний діагноз при деструктивно – дистрофічних, запальних та пухлинних ураженнях системи опори та руху.
- **пояснити** сучасні уяви про етіологію та патогенез остеохондрозу і остеоартрозу.
- **складати** схеми діагностики, лікування, профілактики та реабілітації хворих га остеохондроз та остеоартроз.
- **пояснити** сучасні уяви про етіологію та патогенез сколіотичної хвороби, класифікацію сколіотичної хвороби та клініку різних ступенів сколіозу, методи консервативного та оперативного лікування сколіозів і показання до них.
- **спланувати** схеми клініко-лабораторної діагностики та лікування запальних та пухлинних уражень кісток та суглобів.
- **діагностувати** кістково-суглобовий туберкульоз, визначити фази перебігу захворювання, показання до консервативного та оперативного лікування.
- **засвоїти** класифікацію пухлин хрящового і кісткового походження, їх клініко-рентгенологічні ознаки, методи лікування.

Тема 6. Дегенеративно - дистрофічні захворювання хребта та суглобів.

Патогенез остеохондрозу хребта. Біомеханіка та фізіологія міжхребцевого сегмента. Стадії остеохондрозу. Клініка, діагностика остеохондрозу хребта різної локалізації. Показання до консервативних та оперативних методів лікування.

Етіологія, патогенез спондиліозу і спондилоартрозу. Клініка, діагностика. Принципи лікування спондиліозу і спондилоартрозу. Професійна реабілітація хворих з дегенеративно-дистрофічними захворюваннями хребта.

Етіологія і патогенез деформуючих артрозів. Класифікація і клініка артрозів. Діагностика. Принципи лікування деформуючих артрозів в залежності від стадії захворювання. Показання до консервативного та оперативного лікування артрозів кульшового, колінного і гомілково-стопного суглобів.

Тема 7. Природжені та диспластичні захворювання кісток та суглобів. Сколіоз. Запальні, пухлинні та пухлиноподібні захворювання системи опори та руху.

Природжена м'язова кривошия, хвороба Кліппеля-Фейля, хвороба Гризеля. Природжене високе стояння лопатки, крилоподібна лопатка. Етіологія, клініка. Принципи діагностики та лікування.

Лійкоподібна та кильоподібна грудна клітка. Патогенез сколіотичної хвороби. Класифікація сколіозів. Клініка різних ступенів сколіозу. Основні принципи раннього розпізнавання сколіозу. Профілактика, консервативні та оперативні методи лікування. Вади постави і їх види. Етіологія. Принципи лікування.

Природжений вивих стегна. Етіологія, патогенез. Клініко-рентгенологічна діагностика природженого вивиху стегна у віці до 1 року. Особливості його лікування та діагностика після 1 року. Профілактика природженого вивиху стегна. Особливості його лікування в різних вікових групах.

Природжена клишоногість. Етіологія, патогенез. Клініка, діагностика. Методи консервативного та оперативного лікування, їх показання. Клініко-анатомічні форми синдактилії та полідактилії. Лікування.

Ревматоїдний артрит. Етіологія, патогенез, клініка. Принципи комплексного

лікування: медикаментозне, ортопедичне. Вибір методів ортопедичного лікування залежно від стадії захворювання. Сифілітичне ураження кісток і суглобів. Класифікація: природжений, придбаний (ранній, пізній). Клінічні та рентгенологічні симптоми в залежності від його форми. Лікування.

Загальні питання патогенезу і клініки кістково-суглобового туберкульозу. Форми туберкульозу. Туберкульозний спондиліт, фази перебігу. Клініко-рентгенологічна діагностика. Загальні принципи консервативного лікування. Показання до оперативного лікування та види оперативних втручань. Туберкульоз кульшового та колінного суглобів. Фази перебігу захворювання, клініко-рентгенологічна симптоматика. Показання до консервативного та оперативного лікування.

Класифікація пухлин. Первинні доброякісні пухлини хрящового і кісткового походження: хондрома, остеобластокластома, остеома, остеїд-остеома. Клініко-рентгенологічні ознаки пухлин. Методи лікування.

Первинні злоякісні пухлини хрящового і кісткового походження: хондросаркома, періостальна фібросаркома, остеогенна саркома, саркома Юінга. Клініко-рентгенологічні методи діагностики злоякісних пухлин, їх лікування. Вторинні злоякісні пухлини: метастатичні та проростаючі в кістку з навколишніх м'яких тканин (синовіома). Клініка, лікування.

Пухлиноподібні захворювання кісток: солітарна кісткова киста, аневризмальна кісткова киста, остеїдна остеома. Клініко-рентгенологічні ознаки. Лікування.

Теми лекцій

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Травматологія та ортопедія		
1.	Вступ до травматології та ортопедії. Регенерація кісткової тканини.	2
2.	Особливості обстеження ортопедо-травматологічних хворих.	2
3.	Основні принципи лікування переломів	2
4.	Політравма. Вогнепальні поранення кісток та суглобів.	2
5.	Природжені та диспластичні захворювання кісток та суглобів.	2
Всього		10

Теми семінарських занять – не передбачено

Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
Травматологія та ортопедія		
Розділ 1. Загальні питання травматології та ортопедії.		
1	Введення у спеціальність. Особливості обстеження травматологічних та ортопедичних хворих. Сучасні принципи лікування переломів. Ушкодження плечового поясу.	4
2	Травматичні вивихи. Ушкодження зв'язок, сухожилків та м'язів. Ушкодження верхньої кінцівки. Ушкодження хребта.	4
3	Ампутація кінцівок. Реабілітація та протезування інвалідів з дефектами кінцівок. Лікування травматологічних та ортопедичних хворих в амбулаторних умовах.	4
Розділ 2. Ушкодження таза, кісток та суглобів поясів верхньої та нижньої кінцівок.		
4	Ушкодження таза. Ушкодження кісток та суглобів нижньої кінцівки. Накладання скелетного витягу та АЗФ.	4
5	Травматична хвороба. Політравма. Синдром тривалого роздавлення. Травматичний шок. Вогнепальні поранення кісток і суглобів.	4
Розділ 3. Дегенеративно-дистрофічні, запальні та пухлинні захворювання суглобів і хребта.		
6	Дегенеративно - дистрофічні захворювання хребта та суглобів.	4
7	Природжені та диспластичні захворювання кісток та суглобів. Сколіоз. Запальні, пухлинні та пухлиноподібні захворювання системи опори та руху.	4

	Диференційний залік	2
Всього		30

Теми лабораторних занять – не передбачено

Самостійна робота

№ з/п	Тема	К-сть годин
1	Введення у спеціальність. Особливості обстеження травматологічних та ортопедичних хворих. Сучасні принципи лікування переломів. Ушкодження плечового поясу.	8
2	Травматичні вивихи. Ушкодження зв'язок, сухожилків та м'язів. Ушкодження верхньої кінцівки. Ушкодження хребта.	7
3	Ампутація кінцівок. Реабілітація та протезування інвалідів з дефектами кінцівок. Лікування травматологічних та ортопедичних хворих в амбулаторних умовах.	7
4	Ушкодження таза. Ушкодження кісток та суглобів нижньої кінцівки. Накладання скелетного витягу та АЗФ.	8
5	Травматична хвороба. Політравма. Синдром тривалого роздавлення. Травматичний шок. Вогнепальні поранення кісток і суглобів.	6
6	Дегенеративно – дистрофічні захворювання хребта та суглобів.	7
7	Природжені та диспластичні захворювання кісток та суглобів. Сколіоз. Запальні, пухлинні та пухлиноподібні захворювання системи опори та руху.	7
	Разом	50

Індивідуальні завдання

1. Підготувати доповідь на конференцію студентів та молодих вчених

Методи контролю

Види контролю (поточний і підсумковий)

- Критерії оцінювання

Контрольні заходи включають поточний і підсумковий контроль. Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння студентами навчального матеріалу. Форма проведення поточного контролю під час навчальних занять визначається робочою навчальною програмою дисципліни.

Під час оцінювання засвоєння кожної теми за поточну навчальну діяльність студенту виставляються оцінки за 4-ри бальною (традиційною) шкалою з урахуванням затверджених критеріїв оцінювання для відповідної дисципліни. При цьому враховуються усі види робіт, передбачені навчальною програмою. Студент має отримати оцінку з кожної теми. Форми оцінювання поточної навчальної діяльності мають бути стандартизованими і включати контроль теоретичної та практичної підготовки.

Поточний контроль здійснюється на кожному практичному занятті відповідно конкретним цілям теми, під час індивідуальної роботи викладача зі студентом для тих тем, які студент опрацьовує самостійно і вони не входять до структури практичного заняття.

Рекомендується застосовувати такі засоби діагностики рівня підготовки студентів: комп'ютерні тести; розв'язування ситуаційних задач - типових і атипових;

структуровані письмові роботи; структурований за процедурою контроль практичних навичок та умінь

Оцінювання поточної навчальної діяльності: При засвоєнні кожної теми модуля за поточну навчальну діяльність студента виставляються оцінки за 4-ри бальною традиційною шкалою. Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку засвоєння студентами навчального матеріалу.

Поточний контроль здійснюється відповідно до конкретних цілей на кожному практичному занятті. Для контролю рекомендується застосовувати наступні засоби діагностики рівня підготовки студентів: комп'ютерні тести, контроль виконання практичних навичок з методів обстеження хворого з подальшою інтерпретацією отриманих даних, аналіз результатів інструментальних та лабораторних досліджень.

Критерії оцінювання поточної навчальної діяльності студента:

Відмінно ("5") - Студент правильно, чітко, логічно і повно відповідає на всі стандартизовані питання поточної теми, включно з питаннями лекційного курсу і самостійної роботи. Тісно пов'язує теорію з практикою і правильно демонструє виконання (знання) практичних навичок. Вільно читає результати аналізів, вирішує ситуаційні задачі підвищеної складності, вміє узагальнювати матеріал, володіє методами обстеження хворого в обсязі, необхідному для діяльності лікаря. Виконав заплановану індивідуальну роботу.

Добре ("4") - Студент правильно і по суті відповідає на стандартизовані питання поточної теми, включно з питаннями лекційного курсу і самостійної роботи. Демонструє виконання (знання) практичних навичок. Правильно використовує теоретичні знання при вирішенні практичних завдань. Вміє вирішувати легкі і середньої складності ситуаційні задачі. Володіє необхідними практичними навиками і прийомами їх виконання в обсязі, що перевищує необхідний мінімум

Задовільно ("3") - Студент неповно, за допомогою додаткових питань відповідає на стандартизовані питання поточної теми, лекційного курсу і самостійної роботи. Не може самостійно побудувати чітку, логічну відповідь.

Під час відповіді і демонстрації практичних навичок студент робить помилки. Студент вирішує лише найлегші задачі, володіє лише обов'язковим мінімумом методів дослідження.

Незадовільно ("2") - Студент не знає матеріалу поточної теми, не може побудувати логічну відповідь, не відповідає на додаткові запитання, не розуміє змісту матеріалу. Під час відповіді і демонстрації практичних навичок студент робить значні, грубі помилки.

Оцінювання самостійної роботи: Оцінювання самостійної роботи студентів, яка передбачена в темі поряд з аудиторною роботою, здійснюється під час поточного контролю теми на відповідному аудиторному занятті.

Оцінювання тем, які виносяться лише на самостійну роботу і не входять до тем аудиторних навчальних занять, контролюються на підсумковому занятті.

Підсумковий контроль: Підсумковий контроль здійснюється по завершенню вивчення всіх тем з дисципліни.

Для дисципліни «Травматологія та ортопедія» формою підсумкового контролю є диференційований залік:

Студент допускається до диференційованого заліку при умові виконання вимог навчальної програми та в разі, якщо за поточну навчальну діяльність він отримав позитивні оцінки і набрав мінімальну кількість балів - **72 балів**.

10. Схема нарахування та розподіл балів, які отримують студенти:

Максимальна кількість балів, яку може набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до екзамену становить **120 балів**.

Мінімальна кількість балів, яку повинен набрати студент за поточну навчальну діяльність за семестр для допуску до екзамену становить **72 бали**.

Розрахунок кількості балів проводиться на підставі отриманих студентом оцінок за традиційною шкалою під час вивчення дисципліни, шляхом обчислення середнього арифметичного (СА), округленого до двох знаків після коми. Отримана величина конвертується у бали за багатобальною шкалою таким чином:

Диференційний залік:

Диференційний залік здійснюється по завершенню вивчення дисципліни. До підсумкового контролю допускаються студенти, які виконали всі види робіт, передбачені навчальною програмою, та набрали кількість балів не меншу за мінімальну.

Форма проведення підсумкового контролю має включати контроль теоретичної і практичної підготовки.

Максимальна сума балів підсумкового контролю дорівнює 80.

Підсумковий модульний контроль вважається зарахованим, якщо студент набрав не менш **48 балів**.

Оцінювання дисципліни:

Оцінка з травматології та ортопедії виставляється лише тим студентам, яким зараховані усі змістові модулі з дисципліни.

Кількість балів, яку студент набирає з дисципліни, визначається як середнє арифметичне кількості балів з модулів дисципліни і підсумкового контролю засвоєння модулів. Об'єктивність оцінювання навчальної діяльності студентів має перевірятися статистичними методами (коефіцієнт кореляції між поточною успішністю та результатами підсумкового модульного контролю).

Конвертація кількості балів з оцінки за шкалою ECTS та 4-ри бальною (традиційну)

Кількість балів з дисципліни, яка нарахована студентам, конвертується у шкалу ECTS таким чином:

Оцінка ECTS	Статистичний показник
A	Найкращі 10 % студентів
B	Наступні 25 % студентів
C	Наступні 30 % студентів
D	Наступні 25 % студентів
E	Останні 10 % студентів

Відсоток студентів визначається на виборці студентів даного курсу в межах відповідної спеціальності.

Кількість балів з дисципліни, яка нарахована студентам, конвертується у 4-ри бальну шкалу таким чином:

Оцінка ECTS	Оцінка за 4-ри бальною шкалою
A	«5»
B, C	«4»
D, E	«3»
FX, F	«2»

Оцінка з дисципліни FX та F («2») виставляється студенту, якому не зараховано хоча б один змістовий модуль з дисципліни.

Оцінка FX («2») виставляється студентам, які набрали мінімальну кількість балів за поточну навчальну діяльність, але не склали підсумковий контроль. Вони мають право на повторне складання підсумкового контролю, не більше 2-ох разів, під час зимових канікул та впродовж двох (додаткових) тижнів після закінчення весняного семестру за графіком, затвердженим ректором.

Студенти, які одержали оцінку F по завершенні вивчення дисципліни (не виконали навчальну програму хоча б з одного змістового модуля, або не набрали за поточний навчальну діяльність мінімальну кількість балів) повинні пройти повторне навчання за

індивідуальним навчальним планом.

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
180-200	A	відмінно	зараховано
160-179	B	добре	
150-159	C		
130-149	D	задовільно	
120-129	E		
50-119	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-49	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

8. ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ ТА СИТУАЦІЙНІ ЗАДАЧІ.

База тестових запитань розміщена в навчально-науковому відділі незалежного тестування знань студентів.

Методичне забезпечення

1. Матеріали підготовки до практичних занять
2. Матеріали підготовки до лекцій.
3. Презентації лекцій.
4. Методичні вказівки до семінарських занять.
5. Варіанти завдань для самостійної та індивідуальної роботи студентів.
6. Тестові завдання для підсумкового тестового контролю.
7. Тестові завдання для щоденного контролю.
8. Варіанти теоретичних питань для самостійного вивчення.

10. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

А. Основна

1. Травматологія и ортопедия : учебник для студентов ВМУЗ IV уровня аккред. / А. А. Бурьянов [и др.] ; ред.: Г. Г. Голка, А. А. Бурьянова, В. Г. Климовицький. - Вінниця : Нова книга, 2016. - 448 с.
2. Травматологія та ортопедія: підручник для студентів ВМНЗ 4 рівн. Акред./заред. Г.Г. Голки та ін.. – Вінниця: Нова книга, 2014. – 416с. (Затв. МОЗ Укр., прот. № 3 від 16.10.2012 р. засід. Коміс. з медич. наук.-метод. рад. з питань освіти МОН Укр.)
3. Orthopedic Traumatology – A Resident`s Guide, edited by David Ip 2008-678 p.
4. Ортопедія і травматологія: підручник для лікарів–інтернів і лікарів-слухачів закладів післядипломної освіти/ за ред. О.М.Хвисяюка. – Харків: Оберіг, 2013. – 656с.
5. Колісник, П. Ф. Лекції з клінічної вертебрології : навчальний

- посібник для студентів вищих навчальних закладів / П. Ф. Колісник.
- Вінниця : Нова Книга, 2017. - 184 с. (Рек. Держ. устан. «ЦМК з
вищ. мед. освіти МОЗ Укр», прот. засід. Коміс. від 16.12.2016 р. № 4)
6. Политравма : хирургия, травматология, анестезиология, интенсивная терапия
: учебн. пособие для врачей-интернов / под ред. Ф. С. Глумчера и др. – К. : Медицина, 2012. – 736 с.
 7. Олекса А.П. Ортопедія. Тернопіль «Укрмедкнига», 2006. 527 с.
 8. Маркс В.С. Ортопедическая диагностика.- Минск, 2006р.
 9. Скляренко Є.Т. Травматологія і ортопедія. К.- «Здоров'я», 2005, 382 с.

В. Додаткова:

1. Синдром недиференційованої дисплазії сполучної тканини: від концепції патогенезу до стратегії лікування : навч. посібник для студ. ВМНЗ III-IV рівнів акредитації, лікарів-інтернів, лікарів загальної практики - сімейної медицини / О. В. Солейко, Н. А. Рикало, І. П. Осипенко, Л. П. Солейко. - Вінниця : Нова книга, 2014. - 168 с.
2. Уліс, Н. Є. Нейроортопедія : посібник / Н. Є. Уліс. - Київ : Медицина, 2014. - 360 с.
3. Практикум з курсу травматології та ортопедії для студ. ВМНЗ / О. М. Єдинак та ін. – Тернопіль : Укрмедкнига, 2004. – 144 с.
4. Єдинак О.Н. Ідеальний остеосинтез. Тернопіль, 2003 р.

Інформаційні ресурси

1. Методичні розробки.
2. Матеріали підготовки до практичних занять.
3. Матеріали підготовки до лекцій.
4. Презентації лекцій.